

[Undervisningsministeren]

rende hold på, er jeg da særdeles åben over for det.

Jeg forstår, at socialdemokratiet især er ømt over Emdrupborg, og jeg vil gerne sige på foranledning af det, som fru Dorte Bennedsen sagde, at jeg har intet specielt imod Emdrupborg. Jeg tror såmænd, årsagen til, at Emdrupborg kom med, var to ting. For det første, at Emdrupborgs placering tidligere har været debatteret – der har været fremsat lovforslag af en socialdemokratisk regering om at flytte det ud på Roskilde universitetscenter – og for det andet, at man udmærket kunne bruge disse lokaler til noget andet. Det førte til, at Emdrupborg kom med i denne sammenhæng.

Fru Dorte Bennedsen undrede sig lidt over, at Gedved var med på listen, og det er der et par andre ordførere, sågar fra regeringspartierne, som også har talt om at man var bedrøvet over.

Jeg vil gerne sige, at Gedved selvfølgelig er et grænsetilfælde. Jeg mener ikke, man kan sige, at Gedved ligger i et randområde, sådan som en række af de andre seminarier, som skulle have været nedlagt, gør, men man må desværre sige, at Gedveds bygninger efter det, der er oplyst, er af en sådan art, at man om 20 år, når vi for alvor har brug for alle vore seminarier igen, nok vil møde ganske betydelige byggekrav fra Gedved, hvis man skal fortsætte til den tid.

Men alt dette skal jeg meget gerne undersøge nærmere. Jeg håber ikke, der er nogen tvivl om, at Gedved også var med på den tidligere regerings liste over seminarier, der skulle nedlægges. Det tror jeg ikke der er nogen tvivl om.

Så anklagede fru Dorte Bennedsen mig for, at jeg sagde til eleverne i København, at de jo blot kunne rejse til de jyske seminarier, og hun påpegede, at det var i modstrid med min udtalelse til en avis om, at man skal møde de unge, hvor de står. Det sidste blev sagt til Weekendavisen og drejede sig om folkeskolens afgangsprøver, hvor prøverne på 9. klassetrin ikke møder de to tredjedele af eleverne, der går på udvidet kursus, dér, hvor de står. Det var i den forbindelse, jeg sagde det. Men det er da rigtigt, at vi i almindelighed skal møde de unge, hvor de står, og det har jeg også tænkt mig vi skal på seminarieområdet.

Sagen er jo, at det værste, der kan ske for en seminarieelev i København, der bliver afvist, er, at man skal til Haslev, til Holbæk eller til Vordingborg. Sandsynligvis behøver man ikke at rejse længere end til Hellerup, da der nemlig ikke er særlig stor søgning til Hellerup Seminarium; der kunne f. eks. i år godt have været flere.

Jeg vil i det hele taget sige til beroligelse for alle dem, der har været så glade for, at den nye regering nu ville lempe adgangsbe-grænsningen og liberalisere, at det er sandelig vores hensigt, at de, der vil være lærere, skal have lov til det; der bliver ledig kapacitet næsten overalt i landet på seminarierne, det garanterer jeg for. Det værste, der kan ske, er altså, at hvis man bor i enten Århus eller København, skal man rejse lidt, men ikke længere, end at man stadig kan blive boende. Der bliver ikke tale om deportation eller noget i den retning.

I den forbindelse vil jeg godt indrømme, at jeg har sagt, som hr. Tinning citerede. Hvad galt skulle der være i, at nogle mennesker – og det kommer til at dreje sig om højst nogle få snese – skal rejse fra en stor by til en lille by for at tage en læreruddannelse, når nu alle mennesker med en uddannelse her i landet har været vant til at skulle rejse den modsatte vej i årtier, jeg havde nær sagt i århundreder? Ville det være så forkert? Når vi nu for en gangs skyld har en uddannelsesform, som kan ligge i et lille samfund, skulle vi så ikke benytte denne lejlighed til at tænke i decentrale baner og prøve at undgå den sørgelige tendens, der har været, især i uddannelsespolitikken, til at koncentrere tingene, til at lukke, når det går nedad, alle de små og til at udvide, når det går opad, alle de store. Det er jo på den måde, landsbysamfundene og de små købstæder er kommet i knibe; det er det, der har skævvredet hele vort samfund. Skulle vi ikke prøve ved denne lejlighed, når vi nu ved, at der skal ske en begrænsning af kapaciteten, at yde vores lille skærv til at modvirke denne koncentrations-tendens, som et kæmpeflertal i befolkningen og også her i folketinget jo er modstandere af?

Så havde fru Dorte Bennedsen den indledning, at tosporede seminarier duer ikke, og de to argumenter, hun havde, var for det første, at man får nogle udtørrede miljøer, og